

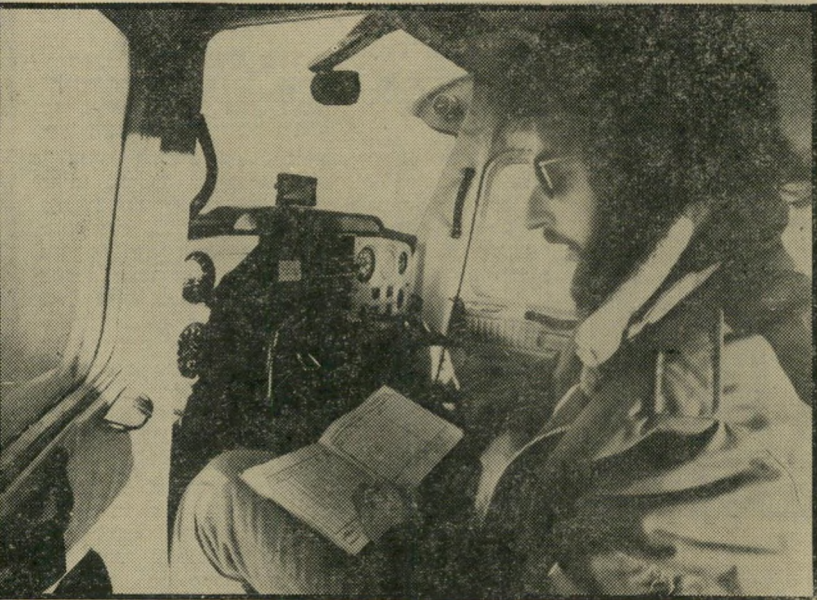
ידידי צחק. "אתה מתכוון כאילו למיבצע צבאי. לא יהיה לך כל צורך בכל זה."

ההתעופה בהרצליה. השדה שהתפרסם כאשר אייבי נתן המריא ממנו לטיסת השלום הראשונה שלו. אני נכנס בשער. אף אחד איננו מבקש ממני להודות. הוקיף מציץ בי, רואה את מעיל הטייס ומשקפי השמש שלי, ולא טורח לשאול פרטים.

לא ייחסתי לזה חשיבות. הייתי בטוח שהכניסה היתה חופשית בזכות ידידי שנהג במכונית, והמוכר לוקיף. טעיתי. מאוחר יותר, נכנסתי פעמים אחדות ל- שדה לבדי — ואף אחד לא בדק אותי. לכל היותר נשאלתי: "לאן אתה צריך?" כל שם של חברת טיס הנמצאת במקום סיפק את הוקיף. הכניסה קלה יותר מאשר לקולנוע.

חברת התעופה הראשונה שבחרתי בה היתה כנף. נכנסתי לביתן משרדי החבר, בה במרכז השדה, וביקשתי בצורה הי טבעית ביותר, מטוס לשעה. ענה הצעיר

כתב העולם הזה קיבל לידיו **מטוס להמראה - מבלי שיהיה לו רשיון לטייס ומבלי שעבר מעולם שעה אחת של לימודי טייס - והוכיח בכך כי**

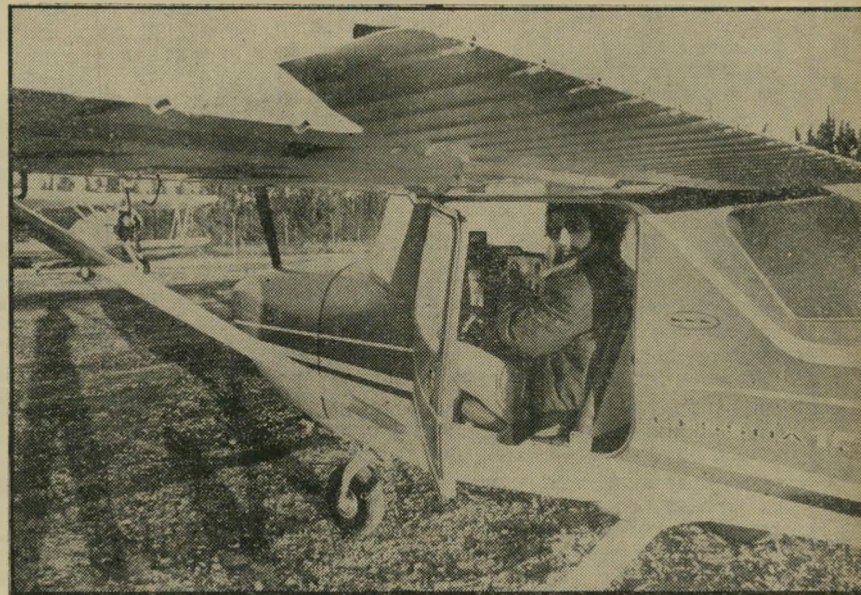
כל פרייאר יכול לטוס!

שקיבל את פני — "בבקשה" וביקש לר- אות רשיון טייס. "אם אינך מאמין לי, אגש לחברה אחרת," עניתי בקול נעלב. הפקיד הת- נצל: "מצטער, אבל אני מוכרח לבדוק את הרשיון. אינך מוכר לי."

צאתי החוצה מאוכזב, ודיווחתי לידידי, שהמתין במרחק מה. "אל

תה רוצה לראות מה הולך בי חברות התעופה הפרטיות? שאל אותי ידידי, טייס אזרחי העובד באחת מהן. "בוא אראה לך." היה זה ימים מיספר לאחר ההתרס- קות השלישית של מטוסי חברת אירובט. "אנחנו, הטייסים, מודאגים מהברדק. אנח- נו הראשונים שמסתכנים מזה." כך יצא- נו לדרך. "תיקח את הפלייאינג'זאקט (מעיל טיסה) שלי, את משקפי הטייס, ותבקש מטוס. תראה מה יקרה." לא האמנת למישמע אוונו. בלי רשיון-

מאת **אריק לביא**

ייאוש, "השיב' בביטחון. יש גם תופעות יוצאות דופן בהרצליה. בוא ננסה שוב." פניתי למשרד חברת אירובט, השוכ- נים בקצה מסלול השדה, מחוץ לגדר שדה התעופה. המשרדים ממוקמים בקרון מגורים ישן, הנמצא לא הרחק ממשרדי הקלוב לתעופה.

הקרון היה ריק מאדם. הסתובבתי שעה קלה כשאני מחפש את כנען, טייס חברת אירובט, הממונה על המשרד. לבסוף איתרתי אותו, אמרתי לו שגשלחתי על- ידי מיכה כדי לקבל מטוס: "יש לי חניך ואני צריך לקחת אותו לשיעור," הס-

טייס ז למען האמת, אפילו רשיון נהיגה עוד אין לי. "אני מבטיח לך שתקבל מטוס," טען ידידי.

מחצית השעה לאחר מכן היינו כבר בי שער שדה התעופה בהרצליה. השדה הי מרכזי בישראל לתעופה האזרחית הי פרטית. לפני כן, תיכננו את הפרטים למדתי מיספר מונחים מקצועיים שכל טייס מתחיל מכירם. הכנסתי לכיס, לכל צרה שלא תבוא, את רשיון הטייס של חברי. במקרה ואתבקש להציג רשיון טייס — אנסה להציג את הרשיון, סגור כמובן.

מוכן להמראה כתב "העולם הזה" אריק לביא במטוס. ספר המטוס כבר התום. נותר רק לסגור את הדלת, להתניע ולבקש את רשות המגדל, ואתה באוויר — אפילו בלי רשיון. בתמונה למעלה — כתב "העולם הזה" בדרכו למטוס של חברת "אירובט".